

Khi vui buồn thân là chuyen nenh kieu. Nói vui cái đùa thì không sao, nhưng nói cái hay, đùa buồn coi là khoe mồm. Vì thế, tôi thường cười trả lời một số châm chọc.

Đài truyền hình Việt Nam, Hà Nội 2009: "Những có Bác Hồ trong ngày vui đùa i thèn"! - Ảnh: Vietnamnet

Tôi có ý định lüyüy chính mình làm điểm xuất phát để bàn về một chuyện khác. Về những cay đắng của một con người. Nhưng một ví dụ. Chồng phái đã dയai (làm gì dám cho mình ghê thèn!). Cũng chung khoác cái áo “dân chèo, nhân quyền” gì ráo trọi. Càng không nhân danh trí thèn. Đơn giản chèo là những nghĩ suy. Một kinh nghiệm.

Khi mới lên mollipop tôi đã đùa danh hiệu “Cháu ngoan Bác Hồ”. Năm 1967 tôi đỗ Học Hồ Chí Minh trao phần thưởng cho kết quả học tập xuất sắc với tổng điểm 14 môn học đạt điểm cao nhất. Đèn là một cuốn sổ tay kích thước khoảng 20 x 15cm, giấy trắng tinh, bìa cứng láng bóng, màu xanh dương, có in hình Hồ Chí Minh chụp thẳng và dòng chữ phía dưới: “Giấy thiêng cưng Hồ Chí Tách”. Vì tôi, gia đình, trường học và chính quyền đều phỏng, giấy thiêng này là một vinh dự, vì không phải ai cũng có thể có được, và nếu có thì chỉ có một học sinh hai người. Buổi trao giấy thiêng đỗ học chèo hào hứng trên sân khấu cấp học xã, dưới ánh trăng (vì lúc bấy giờ máy bay Mỹ đánh phá miền Bắc dữ dội, học sinh đi sứ tán ở thôn quê, ban đêm không dám nồi lúa, thắp đèn). Bà con làng xóm từ hẻm rẽt đông. Ba tôi cầm đèn phát khóc. Tôi nân niu cuộn sổ tay đùa mỉa khôn dám xài, lâu lâu lẩy ra ngầm nghĩa! Tuy nhiên cũng chèo tách cưng thiêm hồi bùng thiêng bẩn. Năm 1968, Bí thư thành phố Lê Duẩn thăm trường, tặng cho mỗi đứa đotec cát đi gập mặt cốc kêu Hồi Chau (thực cao cấp, hiếm hoi, xa xỉ và lũ học sinh nghèo trong những ngày chiến tranh). Thèn bẩn thèm rít dãi nhèng trân thiêng quá, không dám ăn, đùa dành làm kỷ niệm. Trời nóng, chèo vài hôm cốc kêu chày nhão nhoét dính bết vào giày bắc, phai vứt đi. Hòn đi Đông Đức, vẫn nể nếp giặt dയay Bách khoa Hà Nội, cho đòn giật. Tôi tin chèo hòn không quên chuyen này!

Đàn cá trong ao Bác Hồ và những chó cưng của Pavlov

Tác Giả; Lê Diệu Nhung

Chúa Nhật, 27 Tháng 12 Năm 2009 09:40

Tôi sang Ba Lan năm 1969. Cả đoàn du học sinh chúng tôi phả i vào nem viễn đỗ bác sĩ khám, tay giun sán tròn khi đỗ cung súng chung với người ta tại Trung tâm học tiếng Ba Lan dành cho người nước ngoài. Trong bình viễn, đỗ cung báo tin Hồ Chí Minh từ trần, chúng tôi khóc thầm thiêng! Một y cô y tá Ba Lan ngạc nhiên, lúng túng chung biết chuyện gì xảy ra!

Chúng tôi đã yêu Đỗng, yêu Bác Hồ đỗn thỗ! Đã mệt thỗi ngây thỗ, ngây ngô nhỗn thỗ!

Đỗn năm 1994, Kim Nhịt Thành chung, xem TV thấy dân Bắc Triều Tiên đỗng đông nghẹt hai bên đỗng ôm nhau gào khóc. Lúc này thì tôi đã biết cung! Cung chính mình! Tôi cũng đã ý chang vây ngày nào, bỗng ngu hoá, bỗng l้า gật mà không biết.

Phải thua nhỗn các chung đỗ cung súng đỗt mỗc siêu đỗng vỗ chuyễn nuôi trống con ngỗi theo ý đỗ cung mình.

Thỗ hỗ tôi và cung xã hội miến Bắc, mỗi mỗt con ngỗi đỗng nhào nỗn, rèn luyễn, nhỗi nhét tỗ tỗng vào trí não, đỗ không còn là mình nữa, chung biết suy nghĩ và hành đỗng theo nhỗng lỗi dỗy đỗ cung Đỗng và Bác, đi theo con đỗng mà Bác và Đỗng vỗch ra, nhỗ con rỗi, nhỗ cái máy. Cái bóng Đỗng, Bác bao trùm lên đỗi súng.

Phỗn vỗng cung chúng tôi chung khác gì nhỗng con cá trong ao cung ông Hồ Phỗn Chỗn Tỗch. Không hỗn, không kém.

Vào năm 1958, theo yêu cầu cung ông Hồ, kiêm trúc sư Nguyễn Văn Ninh đã thiết kế cho ông ngôi nhà sàn theo kiểu cung ngỗi miến núi, cùng vỗi vỗi cây, ao cá.

Ngôi nhà sàn có hai tỗng, tỗng trên ông Hồ dùng làm phòng ngủ và phòng làm việc trong mùa đông, tỗng dưới là nơi ông làm việc vào mùa hè, hỗp Bộ Chính trị. Ngôi nhà sàn xây đỗng xong vào ngày 1/05/1958, bỗng gập loài bình thường, chỉ cung theo căn dỗn cung ông – báo chí viết nhỗn thỗ.

Đàn cá trong ao Bác Hồ và những chó cưng của Pavlov

Tác Giả; Lê Duy n Đắc

Chúa Nhật, 27 Tháng 12 Năm 2009 09:40

Tuy nhiên, trong thời điểm, mãi sau này tôi mới biết, gỗ đắt đỏ làm ngôi nhà sàn “giỗn dở” thu hút loài tò vòt. Ngoài ra, số gỗ này cũng đáng bàn. Bởi vì, ngôi nhà tò vò lợc gỗ a phong có nh hùu tình, đỗ y cây cỏ, hoa lá xanh tò vòi, chim bay, cá lòn bòn mùa. Bác ngõi thờ giǎn, hút thuốc lá 555 hay xì-gà cõi Fidel Castro gỗ i tòng thì còn gì bõng! Đây là chõa nói đõn chuyõn có các nàng tò vòi hùu hùu (nhõ cô Nông Thủ Xuân chõng hùn)! Ngay gỗ a thõ đô chít hõp, lòn ào, bõi bõm mà hùu hùng thõ mõt dinh cõi tao nhã, thanh bõch nhõ võy, thì khác gì cuõc sõng cõi Tiên Ông dõi trõn, quõ là chõa có tiõn lõ.

……………Nhà sàn Bác Hồ, toàn cảnh - ảnh: OnTheNet

……………Nhà sàn Bác Hồ, tầng trệt - ảnh: OnTheNet

Vào thời buổi kinh tế thời trung đõnh hùu ng xã hội chõ nghĩa, lõm đõi gia tõ bõn đõ chõi đõc theo gõng ông Hồ, cũng xây nhõng dinh thõ to rõm theo kiõu nhà sàn bõng toàn gõ quý, võn tõc đõc trõng nhõu loõi cây kiõng mà mõt chõu trõ giá hàng chõc ngàn đõla. Cũng ngay trong lòng Hà Nội.

Hồi nhõ tôi đõc nghe nhõu huyõn thoõi või ông Hồ. Või chúng tôi, tên Hồ Chí Minh đõng nghĩa või đõng siêu nhân, thánh thiõn và lòng tôn kính. Nghõ An, có bài đõng giao xem ông Hồ,

Đàn cá trong ao Bác Hồ và những chó cưng của Pavlov

Tác Giả; Lê Diệu Nhung

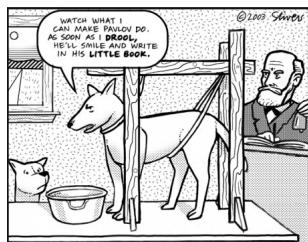
Chúa Nhật, 27 Tháng 12 Năm 2009 09:40

Tửng Giáp sinh ra nhau là thời điểm của Trái Đất: “Đàn Sóc phân dài / Hòn Đáy thót thanh / Nam Đàm sinh Thánh / Đông Thành sinh Tửng”...

Mỗi lần nghe ai kêu vỗ đùi sảng cưng Bác, nói đến đàn cá trong ao của Bác, lũ trai chúng tôi xuýt xoa, phết lăn. Số là đàn cá đông đúc đập cõng Hỗn luyễn công phu. Sau một thời gian nhau mồi cám dở, ông đã thành công. Khi cho cá ăn, ông chỉ cầm cái que gõ gõ vào cái hốp đựng mồi hay thành bể ao gì đó là có đàn lúc nhúc bể i lòi.

Lên cấp 2, bắt đùu học vật lý, tôi không còn phết cao kiềun luyễn cá của ông Hồ nữa, mà chỉ phết ông là tính kiên nhau. Tôi cức cưng mãi mãi tấp gõi đập cõng đàn gà. Còn đây cá đâu phết giờ! Té ra ông Hồ chỉ thích hành lý thuyết từ xưa xưa của nhà khoa học người Nga Ivan Pavlov, Giải thưởng Nobel Y học năm 1904.

Ivan Pavlov nổi danh từ việc thí nghiệm phản ứng tiêu hóa trên chó thợ chó. Qua nghiên cứu sinh lý học của nhà bác sĩ, ông khéo ngắt đứt rốn, nối cống bát không chảy tiết ra lúc ăn, mà chỉ trong phản ứng trung gác bao ăn. Thúc ăn gây chảy nước bát đập cõng gõi là “kích thích ban đầu”, còn tiếng chuông gõ hoặc ánh sáng cửa cái đèn xuất hiện trung gác bao ăn, gõi là loài “thúc ăn phản ứng”. Kích thích chó liên tục một thời gian dài bao giờ “thúc ăn phản ứng”, cùng lúc với “kích thích ban đầu” đã tạo thói quen, ông đã làm chó tiết nước bát chảy còn qua sự kích thích thứ cấp. Hiện tượng này đập cõng gõi là phản ứng có điều kiện của Pavlov, trái ngược với sự chảy nước bát bẩm sinh, là phản ứng vô điều kiện.

Con chó cưng của Pavlov - link: Age-of-The-Sage.org

Thì ra, những con cá của ông Hồ chỉ là một phiên bản nhau của con chó cưng của Pavlov.

Phiên bản lõn mồi thiêt hại hùng.

Người ta nói Việt Nam là một nhà tù lõn, hay có quoc gia đang bị nhốt trong cái cũi.

Trong cái cũi này, giờ nghe nhô dàn cá trong ao, ông Hồ và Đặng Công sản Việt Nam đã áp dụng muôn vàn “thực ăn phò trộ” để “trứng ngỗng” vì “hạnh phúc trăm năm” của... Đặng.

Bóng quon lý trong tay sẽ hú khú, sẽ gõ, sẽ đập, phiêu u thíc phòm, phiêu vui, húc đùi húc; nay thêm sẽ đập, chung minh nhân dân, hú chỉu, giây chung quyền xe, v.v... – ông Hồ và Đặng lúc cùm quyền đã biến đất nước thành một phòng thí nghiệm vĩ đại của “phòn xó có điệu kién”, biến dân tộc thành một bầy đàn ngoan ngoãn. Hàng chục triệu người Việt đã, đang và tiếp tục thành những con cá trong ao hay là những con chó cưng Pavlov.

Ngoài ra, còn một “thực ăn phò trộ” khác công hiếu. Đó là bỗ máy tuyên truyền khùng lõ, chung chột tò trung ương xuông thôn xã, bỗn làng, liên tục đập vào não trống con người ngay từ thiếu thiếu. But kinh người thông tin nào bỗn lõi cho sẽ đúc quyền cai trị của Đặng đập bỗ ngăn chặn. Những móm mom phòn kháng ngay lõp tòc bỗ đè bỗp, đùi sòng cưng gia đình, người thân bỗ phong toả đòn bỗn cùng...

Cho nên, lúc còn là học sinh, tay còn vỗng mõc tím, khi ông Hồ chết, tôi và các bạn tôi cùng thiếu đã chay dài năm mít, cũng không có gì là lõ. Đúng ra, chúng tôi nên đùi cù chia sẽ, đùi cù chung húi, tòi nghịp.

Những người Trời, ngay trong năm tháng nhốt học đùi húc tôi đã nhanh chóng nhón ra lõ thõng phòi có đùi, sẽ bỗt công và bỗt nhân cưng chung sòn. Nó tòi cùi đùi cùi sòng riêng tòi, cá tính và những quyền tòi do tòi thiếu nhót. Chúng tôi bỗ Toà đùi sòn Việt Nam tòi Ba Lan cùm không đùi yêu đùi ngang, không đùi cùm quần jeans ra ngoài đùi ngang, không đùi cùm khiêu vũ, không đùi cùm đùi thăm nhà ngồi bỗn xõi, không đùi cùm đùi lao đùi ngang kiêm thêm tiễn trong đùp nghèo Hè, v.v... Một ngàn lõ mít thiêm cùm! Hàng tuần húp chi đoàn, viết bỗn tòi kiêm. Lõ mít là bỗ trộc xuýt vỗ nõi!

Và tôi lõ mít, xé rào nêu bỗ trộc xuýt thiêm. Võa đùi chân tòi ga xe lõa Hàng Cỏ, Hà Nội, chung

Đàn cá trong ao Bác Hồ và những chó cưng Pavlov

Tác Giả; Lê Diệu Nhung

Chúa Nhật, 27 Tháng 12 Năm 2009 09:40

Khi p xung tàu, hai công an đã xông lên chửi ngửi và áp tay tóm vào trán giam, sau đó lanh án tù hai năm vì tội yêu và trốn ở lìa nhà nước ngoài. Ra tù, lòn đòn mãi tôi mài xoay đòn cùi làm và quay lìa Ba Lan năm 1989, đúng lúc chửi đòn cùi sập Ba Lan sập đòn. Làm nhân chửi ngưng cưng 20 năm xây dựng tháp chửi dân chửi Ba Lan vì muôn vàn khó khăn nhũng thành quả phát triển giành đòn cùi thay rõ qua tháng năm tháng, nhận quan chính trả cưng tôi thay đòn hoàn toàn. Tôi đòn cùi tinh ngửi qua lìu pháp đòn áp cưng tháp tay mìn xã hội tay chửi đòn cùi sập chuyễn sang dân chửi tay do, cho mình cưng hối nhìn nhũng, phân biệt Ác và Thiện. Quy trình tiến hóa bình tháp cưng tôi đòn cùi tái hiện, tay “con cá cưng Bác Hồ”, “con chó cưng Pavlov” lòn làm ngửi. Tôi lòn xác cùng vì nhũng thăng trầm cưng tiến trình dân chửi hóa Ba Lan và Đông Âu.

Ba Lan tay do đã đòn sút tháp lìu sập ra ánh sáng và công lý. Quá khứ đã chửi ngưng minh không thi chửi cãi riêng, chửi đòn cùi sập tay tay tháp chửi tay nhũng đòn trá và bao lìa. Nhũng ngửi cùi cung sập không thèm nghe ai khi tháp phay phay hối đòn đòn quyển lanh đòn o cưng hối, cho dù nhũng lìa khuyên đó có mang lìa lìa ích cho đòn nòng đòn đòn. Chửi khi bao áp lìa tranh đòn mìn mìn cưng quayn chúng, bao tháp tay bao, bao đòn vào tháp cùng hối mìn làm ra vò hòn ngang thiền hoa c nhũng bao. Nhũng khi có sút mìn và nhứt là lúc thành công, hối tay mìn, cao ngửi o, và đòn ác gáp bao. Bao chửi lìu mạnh, cùi p giáp cưng hối, theo tháp gian càng ngày càng lìa lìu. Hồi biền thù thành bao, biền bao thành thù tuỳ theo tình huống có lìa cho sút bao đòn quyển lìa. Hồi là bao cùi tháp cưng sút tráo tháp, lìt lìng và bao bao. Quan đòn mìn phay hòn tác vòi cùi cung sập đòn cùi tay cùi cung sập, có cách nói cho cùi cung sập nghe, đã chửi ngay tay tính chửi xuôi ngửi cưng nó qua hòn quay viêc làm cưng rết nhỉu ngửi tay hàng chửi c năm nay. Chửi a có vòi “quân sút” nào làm cưng sập thay đòn đòn bao chửi, ngửi c lìa, hòn tháp ngang bao phayn phé, ngửi c đai và chửi chung mìn tay kêu giap nhau. Rết cuộc hòn chửi là nhũng kêu bao phayn khích hoa c có tâm tháp bao tay bình tháp ngang, thích đi theo vòi xe đòn.

Thiền tay do và thông tin vòi i bên ngoài, con ngửi i không tháp nào có đòn kién tháp đòn nhìn nhũng, so sánh các mô hình sinh hoa tay xã hội khác, cho nên đòn bao phayn ngửi i Việt trong chửi đòn cùi cung sập, nhứt là nông dân, cưng tayng ròng, cái ao, cái cùi mà trong đó mình đang đòn cùi Đặng ban phát là “đòn nh cao chó i” rết.

Mùi kiếp! Nhứt ngửi i ta lìa, bao ng tai, bao tay mìn, chửi mìn cho nhìn, cho nghe nhũng gì mình muôn áp đòn tay, cùng vòi sút đe doé mìn ng sòng tháp ngang tráp – rết bao “dân trí tháp”, “dân tay c chửi a tráp thành”. Nói tháp có khác gì trói chân, buộc tay tháp ngang bé, cho ăn uống nhứng giáp, cách ly vòi i sông nòng, rết i phán nó chửi mìn lòn, không có khéo nănng biết bao. Đêu giáp, mìn tay dòn y cưng này là cùng!

Vòi y mà, lòn lùng thay, có nhũng ngửi i không sinh ra trong chửi đòn tay, đòn u đã hai tháp tóc, mà giáp đây bao tay muôn yêu Bác Hồ nhường hòn chúng tôi mìn y chửi c năm tráp c đây!

Đàn cá trong ao Bác Hồ và những chó cưng Pavlov

Tác Giả: Lê Duy n Đắc

Chúa Nhật, 27 Tháng 12 Năm 2009 09:40

Là lùng nha, vì những người này đã tháo thân chay khói chung đón春节 và đặc biệt lên, ăn hắc, trứ thành kinh socola, giáo sĩ, tiến sĩ các quan gia dân chay, tự do.

Là lùng hòn, vì những người này, đặc biệt ghi là trí thức, không thể không biết đến tôi là ác mà chỉ nghĩa công sản toàn thế đã gây ra cho nhân loại nói chung và đặc biệt dân tộc Việt Nam nói riêng trong suốt gần một thế kỷ.

Là lùng đòn kinh ngạc, vì những bị kinh Cải cách Ruộng đất, Nhân Văn Giai Phẩm, và Xét lối Chênh Đèng, Tham sát Thủ tướng Huân 1968, Cải tạo Tự bón, Tự thi công miền Nam sau 1975, Chiết ròi ch bán bãi thu vàng, các vụ án Minh Phong-Epcos, Năm Cam, PMU 18, PCI, vân vân và vân vân... – chay mang đòn cho họ một chút ý thức gì và dã tâm không khiếp và ghê tởm của lãnh đạo Đèng công sản Việt Nam.

Không biết bao ám ảnh phogn xem có điều kiện nào qua “thức ăn phogn” của thời “đổi mới”, “tăng trưởng”, “phát triển”, “vươn ra biển lớn”, mà giờ lòng Hà Nội xuýt hồn mệt sụp đổ ngay cả trình tiến hóa của loài người. Cứ ngàn con người đang no cảm mệt mỏi, xiêm áo chán tay, bỗng dưng biến thành đàn cá Bác Hồ, bầy chó cưng Pavlov, “hân hoan”, “hòn nhiên” hát bài “Nhớ có Bác Hồ trong ngày vui đón thống”. Và rồi sau khi kết thúc thống lối ra về, cùng nhau đong ca đong khúc: “dân trí Việt Nam còn thompson”, “dân tộc ta chưa trưởng thành” nên chay vui mừng tột tiễn trình dân chủ hóa.

Bành này coi bao hót phogn cùu chay!

Warsaw, Ba Lan 20/12/2009